

KRUSTA VĒSTĪJUMS

2.tēma 11. jūlijā, 2026

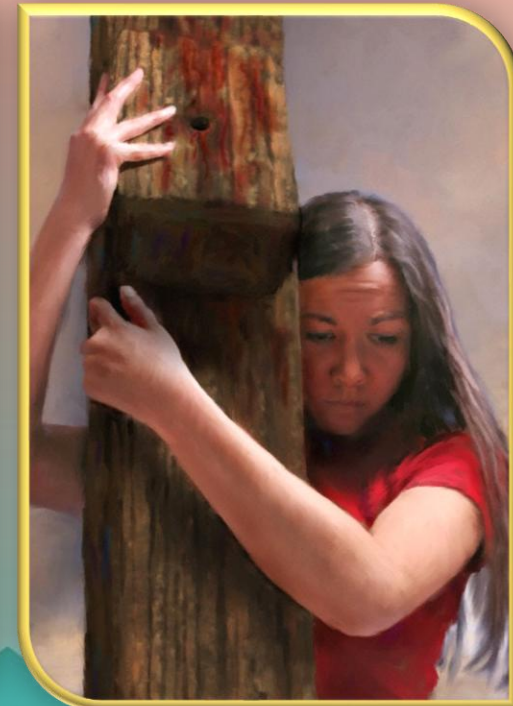
"Jo vēsts par krustu ir ģeķība tiem,
kas pazūd, bet mums, kas topam
izglābti, tas ir Dieva spēks"
(1. Korintiešiem 1:18)

1. Korintiešiem 1:17–31 runā par to, kā krusts ietekmē cilvēku dzīvi.

Ticīgajiem krusts ir pestīšanas simbols. Taču cilvēkiem, kas dzīvoja pirmajā gadsimtā, krusts nozīmēja vienīgi noziedznieka pazemojošu nāvi.

Vai mūs kāds ir izglābis, kurš mira uz krusta un pēc tam augšāmcēlās? Cilvēkiem tas šķiet ģeķība, muļķība un vājums. Bet tiem, kas esam atvēruši savas sirdis Svētā Gara aicinājumam, krusts ir „Dieva spēks, [...] gudrība, taisnība, svētums un pestīšana” (1. Kor. 1:18, 30).

Dieva gudrība

Krusta neprāts

Dieva spēks

Krusta vēstījums

Dieva ģeķība un nespēks

DIEVA GUDRĪBA

“bet tiem, kas aicināti, tiklab jūdiem, kā grieķiem, Dieva spēks un Dieva gudrība.”
(1. Korintiešiem 1:24)

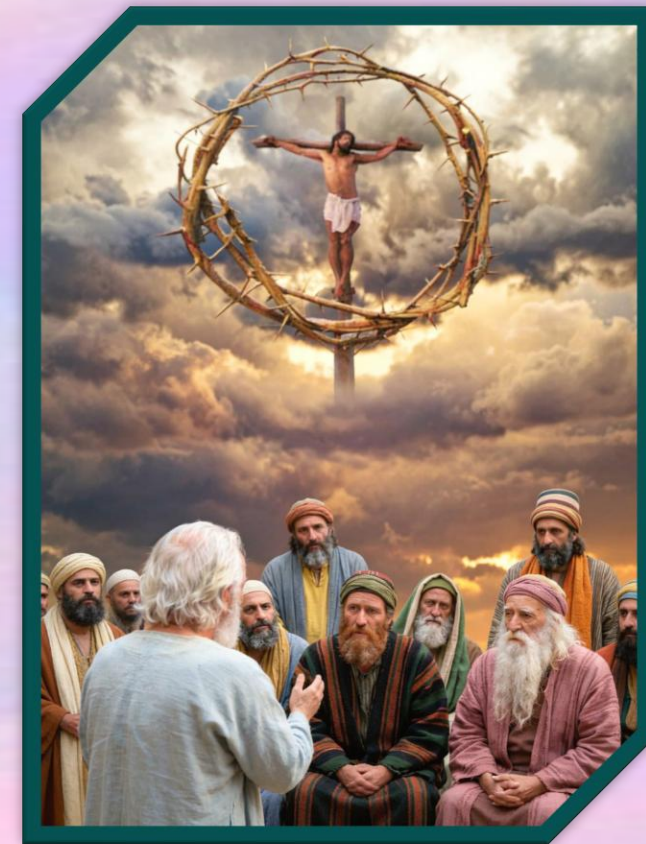
Atēnās Pāvils izmantoja cilvēcisko gudrību, lai mēģinātu pārliecināt gudros. No tā brīža viņš nolēma izmantot vienīgi dievišķo gudrību.

Dievs viņu sūtīja sludināt Savu vēsti „ne cilvēcīgiem gudrības vārdiem, lai Kristus krusts nezaudētu spēku“ (1. Kor. 1:17 NIV).

Kāda ir šī dievišķā gudrība, kuru sludināja Pāvils?

Dieva gudrība iznīcina „gudro gudrību“; un likšu kaunā „prātnieku prātu“ (1. Kor. 1:19); un „pasaules gudrību ir pārvērtis ģekībā...“ (1. Kor. 1:20).

Pretēji jebkādai cilvēciskai loģikai, Dieva gudrība slēpjas tajā, ka „ticīgos Dievam labpatika izglābt ar ģekīgu sludināšanu” (1. Korintiešiem 1:21).

KRUSTA ĢEKĪBA

“Bet mēs sludinām Kristu, krustā sisto, kas jūdiem apgrēcība un pagāniem ģekība,” (1. Korintiešiem 1:23)

Grieķu vārds *mōria* (bezprāts, neprāts, ģekība)
1.Korintiešiem tiek lietots piecas reizes:

„Krusta Vārds ir ģekība tiem, kas pazūd“ (1. Kor. 1:18)

„Dievam labpatika izglābt ticīgos ar ģekīgu sludināšanu” (1. Kor. 1:21)

„Kristus krustā sistais, [...] pagāniem – ģekība” (1. Kor. 1:23)

„Miesīgais cilvēks nesatver [...] kas nāk no Dieva Gara, [...] viņam ir ģekība” (1. Kor. 2:14)

„Jo šīs pasaules gudrība Dievam ir ģekība“ (1. Kor. 3:19)

Krusts ir ģekība tiem, kas pazūd; tiem, kas nepazīst Dievu (pagāniem); tiem, kas domā tikai par šo pasauli (miesīgajam cilvēkam); tiem, kas vadās tikai pēc savas gudrības.

Krusts ir svētība tiem, kas tiek glābti, proti, tiem, kas ir gatavi uz krustu raudzīties no Dieva skatu punkta.

DIEVA SPĒKS

“Jo vēsts par krustu ir ģeķība tiem, kas pazūd, bet mums, kas topam izglābti, tas ir Dieva spēks” (1. Korintiešiem 1:18)

Krustam piemīt spēks parādīt cilvēka sliktāko pusi un Dieva labāko pusi (1. Kor. 1:18).

Cilvēkā vissliktākais	Dieva labākais
☐	☐

Ģeķība

Spēks

Noraidīšana

Pieņemšana

Pašiznīcināšanās

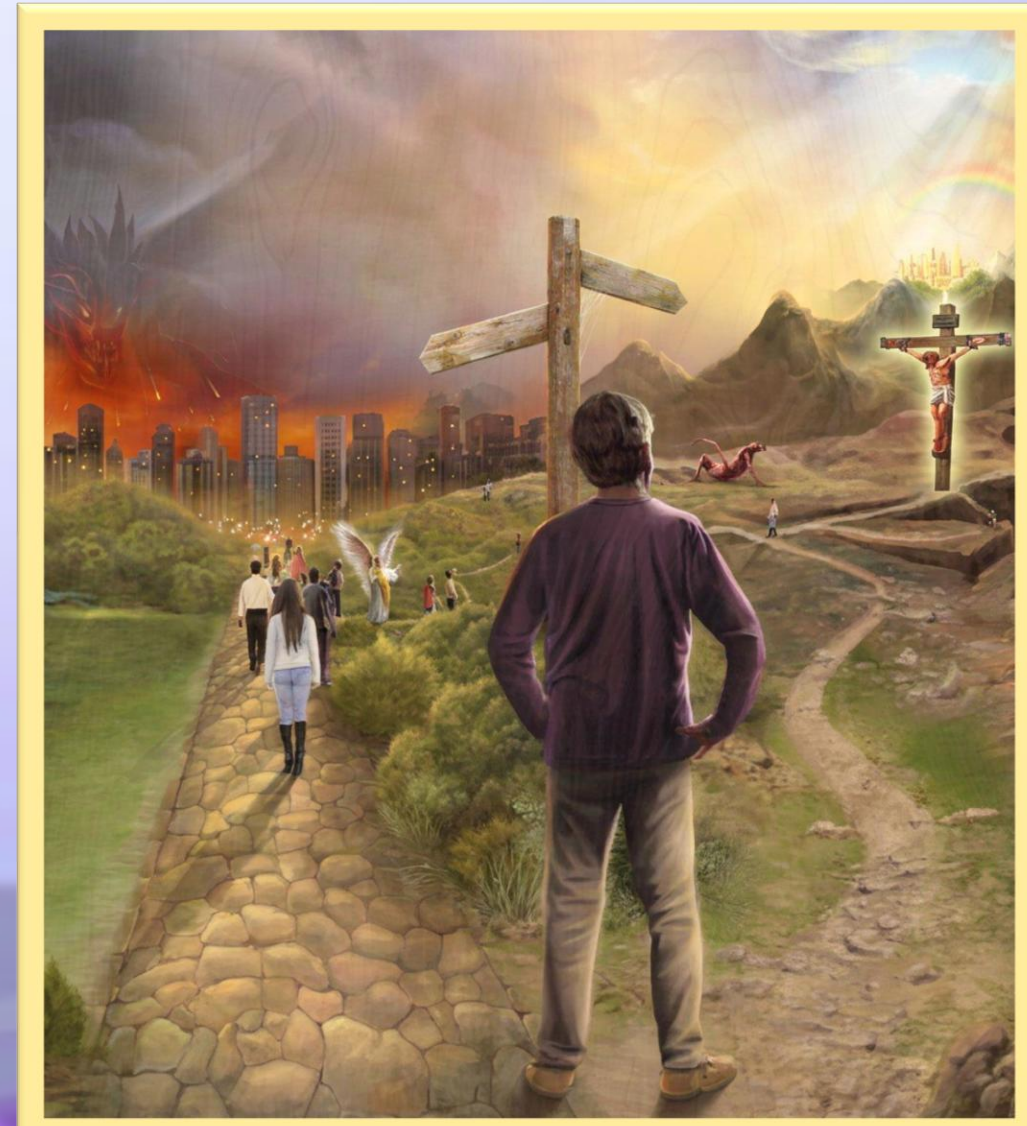
Piedošana

Pazudināšana

Glābšana

Tie, kas noraida krustu, piedzīvo savu kļūdaino rīcību sekas un beigās tiks iznīcināti to, ko noraidīja.

Dieva spēks, kas atklājās pie krusta, spēj samierināt cilvēku ar Dievu, piedodot visus viņa grēkus, un dāvāt mūžīgo dzīvību (Kol. 1:20; 1. Pēt. 2:24).

KRUSTA VĒSTĪJUMS

“Jo, kad pasaule ar savu gudrību Dievu Viņa gudrībā neatzina, tad Dievam labpatika izglābt ticīgos ar ģeķīgu sludināšanu” (1. Korintiešiem 1:21)

Kāpēc krusta vēsts sludināšana ir neprāts (1. Korintiešiem 1:21–24)?

Jūdi gaidīja Mesiju, kas viņus atbrīvotu no romiešu apspiestības. Kad Jēzus paziņoja, ka tiks krustā sists, mācekļi bija šokēti. Turklāt jūdām, tas kurš karājās pie krusta, bija Dieva nolādēts (5. Moz. 21:23). Pagānam, kurš negaidīja Pestītāju, secinājums bija tāds pats: krusts ir ģeķība.

Tomēr eņģeļiem krusta vēsts ir kaut kas pilnīgi atšķirīgs. Jēzus, ko viņi debesīs bija pazinuši, kurš ļāva sevi nogalināt mīlot cilvēci, kas Viņu bija noraidījusi. Tad tieši to, Pāvils vēlējās paust savā sludināšanā.

Krusta vēsts parāda, cik tālu Dievs bija gatavs iet, lai mums dāvātu pestīšanu.

DIEVA ĢEKĪBA UN NESPĒKS

“Jo Dieva ģekība ir gudrāka nekā cilvēki, un Dieva nespēks ir stiprāks nekā cilvēka.” (1. Korintiešiem 1:25)

Vai Dievam piemīt kaut kāda ģekība vai nespēks (1. Kor. 1:25)?

Protams, ka nē, jo Dievam nav nekādu nepilnību. Pāvils vienkārši izmanto tēlainu salīdzinājumu: ja Dievam būtu kāda ģekīga doma, tā būtu gudrāka par gudrāko cilvēka domu; vai ja Dievam būtu kāds vājš arguments, tas būtu daudz spēcīgāks par spēcīgāko cilvēka argumentāciju.

Pat visgudrāko cilvēku kopējā gudrība nespēj izstrādāt cilvēces glābšanas plānu.

Tikai Dievs, pateicoties Jēzus upura spēkam, Viņš, kas tika upurēts uz krusta, ir spējis piešķirt pestīšanu „tiem, kas tiek pestīti“ (1. Kor. 1:18); „ticīgiem“ (1. Kor. 1:21); un „aicinātiem“ (1. Kor. 1:24).

Atceries, ka *glābti* tiks tikai tie, kas *tic* Jēzum, *atsaucoties* Svētā Gara aicinājumam.

“Lielam daudzumam mūsu dienās dzīvojošo cilvēku Golgātas krusts saistās ar svētu piemiņu, un krustā sišanas notikums izraisa svētīgas izjūtas. Bet Pāvila dienās par krustu domāja ar riebumu un šausmām. Uzskati par tādu cilvēces Glābēju, kas miris pie krusta, dabīgi izsauca apsmieklu un pretestību.[...]

Starp jūdu klausītājiem bija daudzi, kurus vēsts, ko Pāvils gatavojās pasludināt, noteikti sadusmos, un grieķu novērtējumā viņa vārdi šķitīs kā absolūta bezjēdzība. Cenšoties pierādīt, ka krustam var būt kāds sakars ar cilvēces glābšanu, viņu pašu uzskatīs par vājprātīgu. Bet Pāvilam krusts bija visaugstākās uzmanības objekts. [...]

Viņš tagad no personīgiem piedzīvojumiem zināja, ja grēcinieks iepazīstas ar Tēva mīlestību, kas atklājas Viņa Dēla upurēšanā, un padodas šim dievišķajam iespaidam, tad tā sirds tiek pārveidota un no tā brīža Kristus viņam nozīmē visu.” [246]